

vilde fremhæve paa Udvalgets Vegne. Der staar i Hypotekbankloven, at ved Aarsregnskabet Afslutning skal det opgøres særskilt, hvorvidt Værdien af Bankens baandlagte Obligationsbeholdning fuldt dækker Bankens Forpligtelser efter de i Kraft værende Hypotekbankobligationer. Det er en Bestemmelse, som maaske er ret overflødig, for man kan selvfølgelig af Regnskabet se det. Men da den nu en Gang staar der, har Udvalget ment, det vilde være rigtigt, at der kom en saadan særskilt Opgørelse. I Regnskabet staar der ikke nogen saadan, men man indskrænker sig til i enkelte Bemærkninger at fremhæve, at Værdien af Bankens Obligationsbeholdning dækker fuldt ud Bankens Forpligtelser efter de i Kraft værende Hypotekbankobligationer. Vi have imidlertid ment, det vilde tjene til større Overskuelighed og i hvert Tilfælde være rigtigt, at man, hvad man end mener om denne Bestemmelses Betydning, der sikkerlig ikke er stor, dog nøje fulgte Loven i det Punkt ved at give en saadan særskilt Opgørelse.

Det samme gælder et andet Punkt. Der staar nemlig i Loven, at Bankens Overskud anvendes til Dannelsen af Reservefond. Men i Regnskabet var det, med Tilsynsraadets Billigelse for Resten, gjort saaledes, at man efter at have beregnet Overskuddet har foretaget en Afskrivning. Dette er, som det høje Ting ser, ikke andet end en Form, thi Resultatet bliver akkurat det samme, om man først beregner Overskuddet og saa skriver noget af eller først skriver af og saa beregner Overskuddet. Det forhindrer ikke Regnskabet Overskuelighed og gør det hverken ringere eller bedre, men Udvalget har dog ment, at da det nu en Gang staar i Loven, var det rigtigt, at naar man vilde afskrive noget, skrev man det af, før man beregnede Overskuddet.

Efter disse Udtalelser vil jeg for egen Regning gøre nogle Bemærkninger: Beholdningen af Kreditforenings-Obligationer, som Hypotekbanken er i Besiddelse af, opføres stadig til Indkøbspris, altsaa forandres ikke med de vekslende Kurser. Efter min Mening — jeg bemærker dog udtrykkeligt, at det ikke er Udvalgets Mening, og vistnok heller ikke Udvalgets Flertals Mening, men en Bemærkning, jeg som sagt gør for egen Regning — skal et Bankregnskab tjene til at vise den øjeblikkelige Status, Banken har paa et vist Tidspunkt, og det kan det ikke, uden at de Obligationer, man har i Beholdningen,

opføres til den Kurs, der gælder den Dag, Regnskaberne afsluttes. Men selvfølgelig ser det høje Ting let, at dette er ikke noget, som har reel Betydning. Man bliver ikke rigere eller fattigere, fordi man skriver Obligationer op til den ene eller den anden Kurs. Det er det samme i Længden, og de, der som jeg ere nysgerige, kunne regne ud den virkelige Værdi paa Afslutningsdagen ved at se efter, hvilke Obligationer Banken er i Besiddelse af. Jeg vil tillige udtrykkelig bemærke, at denne Opførelse er ingenlunde sket for at pynte paa Regnskabet, langtfra. Det vilde, saa vidt jeg kan udregne, have været nogle Hundredetusinde bedre, i alt Fald en hel Del bedre, hvis man havde ført Obligationerne op til Dagens Kurs. Men selvfølgelig kan der tænkes Tider, hvor Obligationskursen er saa daarlig, at Optagelsen til Indkøbspris vilde angive en langt højere Værdi, end Obligationerne i Virkeligheden havde.

Dernæst vil jeg fremhæve et andet Forhold, navnlig fordi der har været Tale derom i den senere Tid, det angaar Paategning paa Obligationerne, altsaa paa Kreditforenings-Obligationer, som Hypotekbanken maatte eje, og endnu mere paa de saakaldte Tiendebank-Obligationer. For saa vidt angaar Hypotekbanken, er der egentlig ikke noget at sige til Paategningen, Obligationerne ere alle paategnede med Forbudspaatægning. Meningen er, at de skulle blive liggende i Banken, indtil de blive trukne ud, og saa maa der skrives en Relaksations- eller Løsningspaatægning paa dem, og det er ikke saa farlig besværligt, det kan man sagtens, det gør egentlig ingenting. Men jeg vil straks bemærke, at det er ingenlunde nødvendigt at have en saadan Forbudspaatægning for at sikre sig, at Obligationerne ikke bortkomme ved Uredelighed eller Forsømmelighed eller deslige. Mange af de Herrer vide vistnok, at der ligger her i Byen, man kan vel sige for mange Millioner af Papirer rundt omkring i de forskellige Banker, og at de ikke ere forsynede med saadan Forbudspaatægning. I Udlandet er det heller ikke Skik. Der anvender man forskellige Metoder. Jeg har f. Eks. en Gang erfaret, at et meget stort Bankhus anvendte den Metode med sine Obligationer og tilhørende Kuponsark at lægge Obligationen et Sted og Kuponsarkene et andet Sted, saa man ikke kunde berøve Banken nogen af Obligationerne ved Tyveri; thi hvis nogen tog Obligationen, havde han ikke Kuponsarkene, og om-